

KRAJSKÁ PROKURATÚRA PREŠOV

Masarykova ul. 16, 080 01 P R E Š O V

5 Kn 17/21/7700-4

Prešov, 06.04.2021

U Z N E S E N I E

Prokurátor Krajskej prokuratúry Prešov vo veci podozrenia z prečinu zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o sťažnosti oznamovateľa takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť oznamovateľa Františka Bednára smerujúcu proti uzneseniu vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby, útvaru inšpekcie, odboru inšpekčnej služby Východ, Košice, sp. zn. ČVS:UIS-198/OISV-2020 zo dňa 18.02.2021, ktorým podľa § 197 ods.1 písm. d) Trestného poriadku odmietol vec podozrenia z prečinu zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, **ako nedôvodnú z a m i e t a m.**

O d ô v o d n e n i e :

Citovaným uznesením vyšetrovateľ PZ podľa § 197 ods.1 písm. d) Trestného poriadku vec týkajúcu sa podozrenia zo spáchania prečinu zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť

- policajt služobne postupne zaradený na rôznych funkciách v štruktúrach Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky, naposledy ako Prezident Policajného zboru tým, že v presne nezistenom čase v období rokov 1996 až 2020 udržiaval nadštandardné vzťahy s osobami označovanými ako kriminálne závadné osoby, ako aj zakrýval trestnú činnosť selektívne ním vybraných členov organizovaných zločineckých skupín najmä z regiónov Popradu a Kežmarku, z čoho mal získavať presne neurčený majetkový prospech,
- policajt služobne postupne zaradený na rôznych funkciách na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Poprade a v súčasnej dobe ako Riaditeľ Národnej kriminálnej agentúry P PZ tým, že v presne nezistenom čase v období rokov 1997 až 2005 vyvíjal nezákonne aktivity za účelom zabrániť vyšetrovateľom konajúcim v kauze vraždy Gustáva Slivenského, aby z tohto skutku obvinili Milana Reichela z Popradu, kde mu takýmto konaním mal zabezpečiť neoprávnený prospech,

odmietol, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

Uznesenie podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku bolo oznamovateľovi Františkovi Bednárovi doručené poštou dňa 26.02.2021, ako to vyplýva z pripojenej doručky. Oznamovateľ František Bednár využil Trestným poriadkom priznané právo domáhať sa preskúmania zákonnosti a dôvodnosti postupu vyšetrovateľa PZ podľa § 197 ods.1 písm. d) Trestného poriadku a to prostredníctvom podanej sťažnosti.

Sťažnosť oznamovateľa Františka Bednára (datovaná dňom 26.02.2021) bola dňa 26.02.2021, teda v zákonnej lehote daná na poštovú prepravu bola a určená orgánu voči ktorého rozhodnutiu smeruje a teda uvedená sťažnosť bola podaná riadne a včas.

Sťažovateľ úvodom svojej sťažnosti uvádza, že hoci nebol oznamovateľom tr. oznámenia ani poškodeným podáva v zákonnej lehote sťažnosť, tvrdiac, že list zo dňa 26.03.2020, ktorý odoslal ministrovi vnútra SR a ktorý bol dňa 25.05.2020 doručený ÚIS Východ bol zo strany ÚIS Východ chybné označený ako podnet Františka Bednára a účelovo vyhodnotený ako trestné oznámenie aj vo vzťahu k súčasnému riaditeľovi NAKA Branislavovi Zurianovi, ktorého meno bolo len súčasťou citácie z listu Mikuláša Černáka publikovaného v médiách. Ďalej citujúc z listu M. Černáka uverejneného dňa 17.02.2020 na webe www.hlavnespravy.sk uvádza, že tvrdenie vyšetrovateľa : „ K osobe Branislava Zuriana František Bednár uvádza, že v čase vyšetrovania „kauzy odrezávania hláv: a ďalších vražd sa mal Milan Reichel vyvinuť pomocou kamaráta Branislava Zuriana (terajší riaditeľ NAKA)...“ je zjavne nepravdivé, pretože sa jedná o tvrdenie Mikuláša Černáka a preto, že nejde o jeho (sťažovateľovo) tvrdenie jedná sa o účelovú dezinterpretáciu. V nadväznosti na to sťažovateľ uvádza, že vypočutie Branislava Zuriana považuje za účelové, neopodstatnené a vyvoláva pochybnosti konkrétne časť výpovede Zuriana kde tento uviedol, že: „do posilňovne Milana Reichela chodil aj samotný oznamovateľ František Bednár, ktorý tam občas vyvolával konflikty lebo nechcel platiť vstupné.“, kde v reakcii na túto pasáž výpovede Zuriana sťažovateľ v rámci odôvodnenia jeho sťažnosti uvádza, že toto Zurianove tvrdenie sa preukázateľne nezakladá na pravde, v nadväznosti na čo uvádza, že v posilňovni Milana Reichela bol len niekoľkokrát, čo môže dosvedčiť osoba, ktorej údaje konkretizuje (v sťažnosti), tiež špecifikuje jeho (sťažovateľovu) výšku a váhu, čím dôvodí, že je ťažko predstaviteľné, aby si dovoľil (sťažovateľ) vyvolávať konflikty a neplatiť vstupné. V tejto súvislosti ďalej uvádza, že mu nie je známy účel tohto Zurianovho tvrdenia, pričom vo vzťahu k jeho osobe (Zuriana) nemôže byť ani oznamovateľom ako ho (Zurian) označuje. Záverom k Branislavovi Zurianovi sťažovateľ uvádza, že pokiaľ sú pre vyšetrovateľa relevantné medializované tvrdenia M. Černáka mal by sa ÚIS zaoberať aj medializovanými informáciami z 26.02.2021 na www.aktuality.sk v článku s názvom: Exfunkcionár SIS vypovedá o šefovi NAKA: Vraj vynášal utajované informácie. Vo vzťahu k časti týkajúcej sa Milana Lučanského sťažovateľ uvádza, že vyšetrovateľ považoval za hodnoverné jeho (Lučanského) tvrdenie, že sa s Milanom Kušmírom nikdy nestretol a nezúčastnil sa na ním organizovaných tenisových turnajoch, pričom vyšetrovateľovi vytýka, že neboli vypočuté iné osoby, ktoré sa na tenisových turnajoch zúčastnili. Ďalej vyšetrovateľovi vytýka, že zámerne neprešetril a nevysporiadal sa s informáciou týkajúcou sa prípadu tr. činnosti syna Milana Kušmírka Daniela, ktorý bol koncom roka 2018 obvinený a daný do väzby, ako sa uvádza na portáli Na Stope, ďalej uviedol link na konkrétny článok. V tejto súvislosti sťažovateľ tiež uvádza, že po 5 mesiacoch bol Daniel Kušmírek údajne s úzkymi väzbami na SIS, vďaka dobrým kontaktom jeho otca na vplyvné miesta, zázračne prepustený na slobodu a opäť pripojil link na konkrétnu TV reportáž. V nadväznosti na to sťažovateľ argumentoval, že keďže práve v tom čase pôsobil na policajnom prezídiu Milana Lučanský, existuje dôvodné podozrenie zo zasahovania do nezávislosti OČTK a k tomu je potrebné prešetriť ako prebehli domové prehliadky a čo bolo pri nich zaistené v kežmarských mraziarňach, kde údajne malo ísť aj o podozrenie z nedovoleného ozbrojovania, ktoré však predmetom súdneho konania už nebolo a rovnako nebolo preverené, či Daniel Kušmírek v čase vyšetrovania resp. súdneho konania vycestoval do zahraničia a či on alebo niekto z jeho rodinných príslušníkov ma väzby na SIS. Záverom sťažovateľ uviedol, že vyšetrovateľ rozhodol predčasne a navrhuje uznesenie zrušiť.

Vyšetrovateľ PZ predmetnej sťažnosti v zmysle § 190 ods. 1 Trestného poriadku nevyhoviel a v zmysle § 190 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku túto predložil na rozhodnutie prokurátorovi.

Na podklade podanej sťažnosti som v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku sťažnosťou napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce jeho vydaniu. Dospel som k záverom, že sťažnosť Františka Bednára je prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas, avšak nie je dôvodná.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku veta prvá, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený **skutkový stav veci**, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to **v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie**.

Náležité zistenie skutkového stavu veci je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci je veľmi úzko prepojená so zásadou stíhania zo zákonných dôvodov, keďže práve náležité zistenie skutkového stavu veci je predpokladom jednak na to, že trestné stíhanie bude vedené v súlade so zákonom, jednak na spravodlivé rozhodnutie vo veci.

Z požiadavky náležitého zistenia skutkového stavu veci vyplýva, že **orgán činný v trestnom konaní sám určuje mieru dokazovania**, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola táto požiadavka splnená. Orgán činný v trestnom konaní musí vykonať také dôkazy, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom **podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne** nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi je nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu veci tak, aby sa v každom jednotlivom prípade vzali do úvahy osobitosti daného prípadu, a súčasne zabraňuje šablónovitému, mechanickému postupu pri hodnotení dôkazov. **Zákon pritom nepriznáva žiadnemu dôkazu a priori osobitný význam** a ani neupravuje, aké množstvo dôkazov treba vykonať na preukázanie určitej skutočnosti. Orgán činný v trestnom konaní a najmä súd však nesmú pri rozhodovaní prihliadnuť na dôkaz získaný donútením alebo hrozbou takého donútenia okrem prípadu, že sa taký dôkaz použije proti osobe, ktorá donútenie alebo jeho hrozbu pri získaní dôkazu použila.

Orgány činné v trestnom konaní a súd **hodnotia dôkazy** podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale **musí byť založené na logickom úsudku** vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom. Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo strana, a to z hľadiska ich zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti. **Postup súdu, resp. orgánov činných v trestnom konaní pri voľnom hodnotení dôkazov a dôvodnosť vnútorného presvedčenia sú preskúmateľné nadriadeným orgánom v odvolacom konaní, resp. v konaní o sťažnosti, a nesprávnosť vyhodnotenia dôkazov môže byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia**.

Sťažnosť nie je dôvodná ak podľa preskúmania nadriadeným orgánom všetky výroky uznesenia, resp. výroky podliehajúce preskúmvacej povinnosti, sú správne, aj keď ich odôvodnenie vykazuje nedostatky. Zároveň v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu ako celku, alebo vo vzťahu k preskúmvaným výrokom nedošlo k porušeniu procesných ustanovení, alebo síce k ich porušeniu došlo, ale toto porušenie v konkrétnom prípade nemohlo spôsobiť, resp. nespôsobilo nesprávnosť nijakého preskúmvaného výroku uznesenia.

Podľa ustanovenia § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, ak nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa odseku 2, prokurátor alebo policajt uznesením vec odmietne.

Preskúmaním veci nebolo zistené, aby vyšetrovateľ PZ postupoval v rozpore s vyššie citovanými ustanoveniami. V postupe vyšetrovateľa PZ som nezistil pochybenia, ktoré by mali vplyv na konečné rozhodnutie v tejto trestnej veci.

Mám za to, že vyšetrovateľ PZ v záujme náležitého objasnenia skutkového stavu veci zadovážil v rámci postupu po prijatí trestného oznámenia podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku dostatočný listinný materiál súvisiaci s vecou a tak zadovážil podklady v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, pričom v rámci tzv. predprípravného konania boli vo veci konajúcim vyšetrovateľom PZ vypočutí v zmysle § 196 ods. 2 Trestného poriadku podozriví Mgr. Branislav Zurian a Mgr. Milan Lučanský a taktiež je súčasťou spisového materiálu aj písomné podanie Svetového združenia bývalých politických väzňov zo dňa 26.03.2020 (bez príloh) označené ako: “ Gratulácia k nástupu do funkcie Ministra vnútra a informácia o aktivitách Svetového združenia bývalých politických väzňov týkajúcich sa ekonomickej a inej trestnej činnosti” signované Františkom Bednárom ako predsedom združenia.

Na základe vyšetrovateľom PZ zisteného skutkového stavu dňa 18.02.2021 uznesením podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku vec týkajúcu sa podozrenia z prečinu zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona odmietol. S týmto postupom vyšetrovateľa PZ sa stotožňujem.

Vyšetrovateľ PZ zabezpečil dôkazy v rozsahu v akom sú popísané v napadnutom uznesení, po právnej a skutkovej stránke ich vyhodnotil, čo považujem za úplné, zaoberal sa vyhodnotením jednotlivých znakov do úvahy pripadajúcej skutkovej podstaty TČ, pod ktorú by bolo možné subsumovať konanie príslušníkov PZ (Mgr. Zuriana resp. Mgr. Lučanského) a dospel k správneému záveru.

Ohľadne právneho rozboru skutkovej podstaty prečinu zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, skutkového stavu veci, ako aj dôvodov odmietnutia veci postupom podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, majú za to, že sťažnosťou napadnuté uznesenie vyšetrovateľa PZ (UIS) je zákonné, vecne správne, a z hľadiska požiadaviek kladených zákonom na obsah uznesenia (§ 176 Tpor) riadne odôvodnené, stotožniac sa so skutkovými zisteniami, právnymi úvahami, a z nich plynúcich právnych záverov vyšetrovateľa PZ (UIS) v zmysle hodnotenia dôkazov a právnej stránky preverovanej veci, sťažovateľa v celom rozsahu odkazujem na odôvodnenie uznesenia vyšetrovateľa PZ (UIS) sp. zn. ČVS:UIS-198/OISV-2020 zo dňa 18.02.2021, bez potreby duplicitného opakovania záverov vyšetrovateľa, z ktorými sa ako dozorujúci prokurátor (uplatňujúc princíp zachovávanie legality v tr. konaní) stotožňujem. Preto sťažnostnú námietku o predčasnosti rozhodnutia vyšetrovateľa UIS vyhodnocujem ako neopodstatnenú.

Nad rámec odôvodnenia vyšetrovateľa, je v kontexte námietok oznamovateľa uvedených v podanej sťažnosti potrebné snáď doplniť, že v zmysle § 62 ods. 1 prvej vety Trestného poriadku sa podanie posudzuje vždy podľa obsahu, aj keď je nesprávne označené. Právna úprava oznámení o skutočnostiach, že bol spáchaný trestný čin (trestných oznámení) podávaných ústnou formou (táto možnosť je špecifikovaná v druhej vete § 62 ods. 1 Trestného poriadku) je obsiahnutá v § 62 ods. 2 Trestného poriadku, kde v podstate zákonodarca precizuje formálne i obsahové náležitosti zápisnice o trestnom oznámení ako jednej z viacerých možných foriem podania (vo všeobecnosti), ktoré upravuje ods. 1. Zákomom je upravená možnosť podania podnetu k vykonaniu úkonu trestného konania rôznymi spôsobmi a rozličnou formou. Aj osoba podávateľa (pisateľa) podania, ak je známa

je v podstate oznamovateľom (ako to má na mysli Trestný poriadok napríklad v rámci právnej úpravy osôb, ktorým sa doručuje meritórne rozhodnutie OČTK), aj keď je pravdou, že pôjde o oznamovateľa v tzv. širšom slova zmysle t. j. nepôjde o oznamovateľa, ktorý podal trestné oznámenie v zmysle § 62 ods. 2 Trestného poriadku (zápisnica o trestnom oznámení). Avšak ani oznamovateľa, ktorý sa rozhodne niektorou z foriem špecifikovaných v § 62 ods. 1 Trestného poriadku učiniť podanie, ktoré sa (napríklad v dôsledku postúpenia takéhoto podania) dostane do dispozičnej sféry OČTK, pričom OČTK sa po posúdení obsahu tohto podania, zastávajúc názor, že skutočnosti uvádzané v podaní sú takého charakteru, že ich je potrebné preveriť, nemožno vyňať z okruhu osôb, ktoré sú oprávnené „dozvedieť sa“ ako preverovanie „dopadlo“. Zjednodušene povedané aj tomuto okruhu osôb zo zákona vyplýva povinnosť OČTK doručiť meritórne rozhodnutie (§ 197 ods. 3 Trestného poriadku).

Písomné podanie zo dňa 26.03.2020 bolo po jeho doručení do kancelárie ministra vnútra SR odoslané kancelárii prezidenta PZ, odkiaľ bolo zaslané na NAKA PPZ odkiaľ bolo odstúpené Úradu inšpekčnej služby, odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminality, ktorý ho prípisom zo dňa 13.05.2020 odstúpil na Úrad inšpekčnej služby, útvar inšpekcie, odbor inšpekčnej služby Východ, kde bolo podanie zaevidované dňa 25.05.2020. Ako už bolo vyššie uvedené **podanie sa posudzuje vždy podľa obsahu**. Podľa obsahu podania sa určuje príslušnosť orgánu na jeho vybavenie. Posudzovanie skutočností uvedených v podaní (obsahu podania) spadá do výlučnej kompetencie orgánu, ktorý je vecne a miestne príslušný na vybavenie podania, v tomto prípade vyšetrovateľ ÚIS Východ. To že František Bednár priamo neoznačuje osobu riaditeľa NAKA Branislava Zuriana ako osobu podozrivú z TČ, ale „len“ cituje pasáž z listu M. Černáka, ktorý Zuriana (Lučanského) spomína v súvislosti s možnou trestnou činnosťou, predsa neznamena, že vo veci konajúci vyšetrovateľ v rámci svojho úsudku (po naštudovaní podania) bez ohľadu na to, či Zuriana a Lučanského označí ako podozrivých z TČ Černák alebo nepriamo t. j. prostredníctvom odkazu na novinový článok/reportáž Bednár nemôže v rámci svojej procesnej samostatnosti dospieť k záveru o potrebe vypočutia B. Zuriana a M. Lučanského ako osôb, ktoré na základe trestného oznámenie alebo iného podnetu **možné** vypočuť k okolnostiam nasvedčujúcim, že mali spáchať trestný čin (§ 196 ods. 2 druhá veta Tpor). Tu ide o výsluch tzv. podozrivej osoby, pričom v kontexte vyššie uvedeného berúc do úvahy normatívny text ust. § 196 Tpor ide o fakultatívnu možnosť, nie o povinnosť vypočuť takúto osobu. Vzhľadom na skutočnosti vyplývajúce z písomného podania z 26.03.2020 sa vyšetrovateľka rozhodla pre výsluch B. Zuriana a M. Lučanského, čo sa udialo v dňoch 08.10.2020 (Zurian) a 11.11.2020 (Lučanský). V tomto smere výhradu sťažovateľa (uvádzanú ním v odôvodnení sťažnosti) vyhodnocujem ako neopodstatnenú majúc za to, že v tomto konaní je úplne právne bez významu, kto označil Zuriana a Lučanského za podozrivých, dôležité je, že ich za podozrivých považoval vyšetrovateľ a ako podozrivých ich zápisnične zákonným spôsobom poučil a následne vypočul.

Tvrdenia sťažovateľa (častosť návštev posilňovne M. Reichela, váha, výška či konkretizovanie osoby-svedka), ktoré v rámci jeho sťažnosti možno označiť za „reakciu“ na skutočnosti uvádzané B. Zurianom v jeho výpovedi, a ktoré možno vnímať aj v rovine určitej snahy Františka Bednára o spochybnenie vierohodnosti osoby B. Zuriana (pozn. prok. dôkazom vypovedajúcim o (ne)vierohodnosti osoby je ZP z odboru psychológia) sú z hľadiska podstaty tr. konania a skutku, ktorý bol predmetom policajného preverovania, právne irelevantné.

Pokiaľ ide o odkaz sťažovateľa na novinový článok na www.aktuality.sk z otvorených zdrojov je zrejme, že tieto skutočnosti (údajné vynášanie utajovaných informácií B. Zurianom) sú predmetom iného prebiehajúceho tr. konania a navyše nemajú žiadny vecný súvis s preverovaným konaním B. Zuriana spočívajúcim v údajnej „pomoci“ za účelom vyvinenia sa M. Reichela z účasti na vražde G. Slivenského z roku 1997, ktorý prípad bol

prejednávaný (vrátane výsluchu M. Reichela) na Okresnom súde Prešov a je toho času právoplatne skončený.

Pokiaľ ide o námietku, že vyšetrovateľ uveril tvrdeniu M. Lučanského, že sa nikdy s Milanom Kušmirekom nestretol a nezúčastnil sa na ním organizovaných tenisových turnajoch tu je možné uviesť nasledovné. Túto skutočnosť (vzťah Lučanského a M. Kušmireka) a teda tvrdenie M. Lučanského by bolo možné overiť výsluchom M. Kušmireka (ktorý však vo vzťahu k nami preverovanému skutku nemal postavenie podozrivej osoby a teda ho postupe pred začatím tr. stíhania nebolo možné vypočuť) eventuálne aj zabezpečením listinných podkladov k spomínanému športovému podujatiu (pokiaľ oficiálne existujú), či stotožnením a následným výsluchom iných účastníkov tenisového turnaja (nemožný výsluch vo fáze pred začatím tr. stíhania), avšak aj v prípade, že by boli získané kladné poznatky svedčiace bližšiemu vzťahu M. Lučanského s M. Kušmirekom, vzhľadom k tomu, že M. Lučanský medzičasom zomrel neboli by možné jednak tieto osoby ani konfrontovať, a ani by nebolo možné voči osobe zomretého M. Lučanského ďalej konať. Pripomínam, že M. Lučanský bol vypočutý dňa 11.11.2020, dňa 03.12.2020 bol zadržaný a následne vzatý do väzby v inej tr. veci, pričom dňa 30.12.2020 zomrel. Konajúci vyšetrovateľ v rozhodnom čase nebol oprávnený vykonávať dokazovanie v takomto rozsahu (ako to uvádza sťažovateľ) pred začatím trestného stíhania.

Vo vzťahu k vysloveným podozreniam/námietkam ohľadne spojitosti osoby M. Lučanského s tr. vecou Daniela Kušmireka (syna M. Kušmireka) spočívajúcou s jeho (Lučanského) zasahovaním do nezávislosti OČTK, neprešetreniu tr. vecí D. Kušmireka zo strany vyšetrovateľa ÚIS (priebeh dom. prehliadok, prepustenie M. Kušmireka z väzby atď.) uvádzam, že žiadnemu vyšetrovateľovi ÚIS neprináleží oprávnenie posudzovať zákonnosť a správnosť postupu iného vyšetrovateľa (povereného príslušníka) či dokonca súdu, vrátane nimi vykonaného rozsahu dokazovania, procesných postupov, spôsobu hodnotenia dôkazov, (ne)správnosť ich skutkových i právnych úvah atď., a tak spochybňovať/revidovať ich autonómne rozhodnutia. Toto oprávnenie, v prípade ak ide o policajtov, prislúcha výlučne (a jedine) prokurátorovi ako zákonodarcom povolanému garantovi zákonnosti v jednotlivých fázach tr. konania, pokiaľ ide o rozhodnutia súdov ich inštančne nadriadeným orgánom. V prvom rade sa jedná v prípade D. Kušmireka o samostatnú trestnú vec, kde je dozor nad dodržiavaním zákonnosti vykonávaný zo strany príslušného prokurátora, s tým, že niektoré úkony podliehajú i súdnemu prieskumu (väzba). Pokiaľ bolo rozhodnuté o prepustení D. Kušmireka z väzby resp. bolo za konštatovania trvania dôvodov väzby rozhodnuté o nahradení väzby ide o rozhodnutie príslušného sudcu pre prípravné konanie, ktoré je preskúmateľne v rámci sťažnostného konania zo strany senátu nadriadeného súdu. Pokiaľ bol D. Kušmirek prepustený súdmi ide o postup „lege artis“ v zmysle Trestného poriadku. Pokiaľ ide o realizáciu domových prehliadok resp. prehliadok nebytových priestorov, na ktorých sa zvyčajne osobne zúčastňuje spravidla väčší počet osôb (vyšetrovateľ, operatívci, krim. technici, psovodi, iné zložky PZ, nezúčastnená osoba), vzhľadom k tomu, že tento úkon realizuje a zodpovedá zaň vedúci výjazdovej skupiny t. j. vo veci konajúci vyšetrovateľ, ktorý podrobne zápisnične príp. aj formou videozáznamu dokumentuje samotný priebeh prehliadky, pričom tieto úkony majú o i. z taktického hľadiska utajovaný charakter, čo značne sťažuje, ba priam znemožňuje možnosť zasahovania (ovplyvňovania) do ich priebehu nemal M. Lučanský, aj napriek tomu, že zastával pozíciu prezidenta PZ, reálne možnosť ovplyvniť priebeh prehliadky priestorov kežmarských mraziarní (a vzhľadom v reportáži zverejneným záberom) ani zatajiť povahu tam nájdených vecí. Jednoducho pokiaľ je vo vyš. spise v rámci získaných dôkazov zachytené, že sa nejaká vec (napr. granát) nájde v určitých priestoroch, nie je možné „len“ tak (pokiaľ je to riadne zadokumentované) tvrdiť, že sa tam takáto vec nenachádzala. Pochopiteľne v priebehu procesu vyšetrovania dochádza o i. aj k znaleckému skúmaniu vecí z miesta činu (nálezu) a sťažovateľom uvádzaná právna kvalifikácia resp. kladenie takto kvalifikovaného skutku za vinu konkrétnej osobe je otázkou zabezpečenia relevantných dôkazov a v konečnom dôsledku

výsledok vykonaného dokazovania nemusí smerovať ani k osobe D. Kušmireka. Avšak všetky tieto skutočnosti sú predmetom dokazovania (pozn. prok. pravdepodobne „živej“ inej trestnej veci), kde je neprípustné zasahovanie zo strany vyšetrovateľa ÚIS do procesu vyhľadávania, zabezpečovania či hodnotenia dôkazov a naň nadväzujúcich právnych úvah a postupov vo veci konajúcich OČTK. Možno opätovne zopakovať, že ani (teoreticky uvažovaná) prípadná zistená ingerencia zo strany M. Lučanského do kauzy D. Kušmireka nemá v dôsledku jeho (Lučanského) úmrtia vo vzťahu k jeho (Lučanského) osobe žiaden faktický dosah (nemožno viesť tr. stíhanie voči mŕtvemu) na iný výsledok policajného preverovania v tejto (sťažnosťou napadnutej) veci.

Pokiaľ sťažovateľ záverom svojej sťažnosti uvádza, že žiada, aby orgány činné v trestnom konaní vo veci opätovne konali hodnotiac preverované konanie ako konanie vykazujúce pojmové znaky prečinu zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona resp. ako trestnú činnosť, k tomuto uvádzam, že začať trestné stíhanie vo veci možno len vtedy, ak zo skutočností uvedených v trestnom oznámení (prípadne v inak označenom podnete, či uvedených pri podávaní vysvetlenia pred vyšetrovateľom) možno aspoň v hrubých rysoch vyvodit' podozrenie zo spáchania trestného činu a zároveň z trestného oznámenia možno vyvodit' konkrétne skutkové okolnosti vyžadované ustanovením § 199 ods. 3 Tr. por.

Trestný poriadok neumožňuje začať trestné stíhanie v prípadoch, ak sa skutok „rysuje“ len v nejasných obrysoch, pričom prípadné svojvoľné vymedzenie skutku zo strany orgánov činných v trestnom konaní by bolo neprípustné a bolo by v rozpore so zákazom ľubovôle pri rozhodovaní štátnych orgánov (t. j. orgán činný v trestnom konaní nemôže najskôr „vytvoriť“ skutkové okolnosti tak, aby zodpovedali určitej právnej kvalifikácii a želaniu oznamovateľa a potom jej prispôbovať dokazovanie, ale postup musí byť opačný, teda určitá právna kvalifikácia musí sama vyplynúť zo zisteného konkrétneho skutkového stavu).

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť neprípúšťa.

JUDr. Michal Šoltýs
prokurátor